

Нюр

2021

ISSN 0207 – 6543

6+

БЕГИЯНЫ Абдуллах

ЖАШЧЫКЪ АЙТХАН ЖЫРЧЫКЪ

Къарчыкъ жаууп чыкъгъанды,
Бюгече, жангы къарчыкъ.
Къыраугъа, чыкъгъа да
Ушамагъан къарчыкъ.

Сейир сурат этгенди –
Танымазчады тийре!
Кюн таякъчыгъын эрттен да
Къар терекчикге тюйреп...

Юй башы да чыммакъ акъды,
Сакъалыча аппамы.
Таш юсю да жумушакъды,
Тынч ётерча айтханым.

Тау да – акъ тонун кийипди,
Отунла, орам – къарда.
Жюкленнген мамукъ кибикди
Чаначыкъ, эшек арба.

Кюн къарап чууакъ кёкден а,
Къар юсю да нюр жанып...
Мен да – жарыкълыкъ кёпденми –
Къыш эрттен кибик, жарып...

Актёр, режиссёр эм ЖОМАКЪЧЫ

Атмырзаланы Мажитни жашы Магомет январь айда 65-жыллыкъ юбилейин белгилейди. Аладан эки жыйырмадан артыгъын ол Малкъар театрда къуллукъ этеди. Алгъа ГИТИС-ни актёрла хазырлагъан факультетин бошагъанды. Театрда бир талай жыл ишлеп, 1987-1991 жыллада режиссёргъа окъугъанды. Андан бери Малкъар театры сахнасында кёп оюнла салгъанды.

Магомет, сабийлеге атап, пьесала да жазады. Ол беш китапны авторуду. «Тамаша сыбызгъы» бла «Акъ гюл» деген жомакъларына бир талай жылны ичинде республикабыздан тышында да кёп сабий къарагъанды. «Акъ гюл» Абазинли театры сахнасында да кёргюзтюлгенди, «Тамаша сыбызгъыны» уа бусагъатда Дербентдеги азербайджанлы театр сала турады.

«Нени юсюндендиле Атмырзаланы Магометни жомакълары?» – деп сорургъа да боллукъду. Аны жигитлери тюзлюкню, кертиликни, суймекликни излейдиле. Пьесалада адамла, жаныуарла да башхалагъа игилик келтирир ючюн кюрешедиле. Жашауларында жолларында тубеген къужур жигитлени, кючлюлени кеслерини таукелликлерини, тюз ниетлерини, ахшылыкъгъа ийнанганларыны кючюнден хорлайдыла. Сёз ючюн, «Тамаша сыбызгъыда» баш жигит Болат аны юбийчесин Жулдузну алып кетген къара кючню – Обурну, шайтанланы, Ханны – къарыуларына, хыйлалыкъларына къарамай, тамаша сыбызгъыны эмда

жолда тубеген керти шуёху Нёгерни хайырындан жокъ этеди.

«Керти сёз» деген жомагъында Къоянчыгъ' а, къоркъакъдан жаны чыгъа тургъанлай, аругъан анасына болушур ючюн, узакъ, къыйын жолгъа чыгъады. Бёрюге, Тюлкюге да тубеп, алагъа берген керти сёзюню, антыны, анасыны да акъылыны кючюнден сау къалады. Андан тышында ол анасы бла бирге жыртхыч жаныуарлагъа игиликни, жан аурутууну огъурлу дерслерин да бердиле.

Башхача айтханда, Магомет сабийлени игиликге ийнаныргъа чакъырады.

ЖОМАКЪЛАНЫ Ханкъыз.

ТЁППЕЛАНЫ Алим

АЙ СЮРЮУ НЕДА АППАНЫ ЖЫЛНЫ ОНЕКИ ЖАШЫНЫ ЮСЮНДЕН ТАУРУХЛАРЫ

Башил

Эсигизде болур Топашканы Билдиргич китабы? Ол тас болуп, аппа да, Топашка да аны излей чыкыгъанлары? Ма ала алыкъа юйге къайтмагъандыла. Къалай къайтырыкыдыла, тапмасала?! Жер этегинде болур деп, ары ашыгъа эдиле.

Кёп жүрюп, арып, аппа да, Топашка да бир кече Къалыубала деп бир элде къалдыла. Топашка:

– Къалыубала деп неге айтадыла? – десе, аппа кюледи.

– Къалыубала, балачыгъым, – дейди аппа, – жаратылышны аллы, хар зат да биринчи туугъан заман. Жыл да, аны онеки жашы да бу элде туугъандыла.

– Жыл туугъанмы этеди, келген этеди!

– Жыл да тууады, сёз да тууады, жол да тууады, – деп жырлады аппа.

– Айтчы! – деп къысды Топашка, хар замандача.

– Кёремисе, тышында къар къалай жауады? – деди аппа, аны тон ичинде кесине игирек къысып. – Жылны эки жашы... Ала уа кимдиле, билемисе? – Топашка, аппаны тон жагъасына тюшген къар хапуланы тутаргъа болуп, аны соргъанын эшитмеди. – Тынгыламайса, айтырыкъ туююлме...

– Кимдиле? – деди Топашка, эшитгенин билдирип.

– Январь бла Декабрь. Алгъын, айла жаш заманда, таулула да тауда тургъанда, алагъа Башил бла Абустол деучю эдиле. Энди алай адамлагъа айтадыла. Жылны онеки жашыны атлары а жангы дуняда къалай эсе, алай жүрютедиле, Январь, Февраль, Март...

деп. Къаргъа къууанаса. Аны ким жаудургъанын а билмейсе...

– Башил бла Абустол, – деди Топашка, аппасын эриклеп.

– Жылны тамата жашы Январь бла кичи уланы Декабрь бир бирге эришедиле да, алай къалын андан жауады...

– Хапарны бек сейирлик жеринде Топашканы эси башхагъа кетип къалыучусун биле, Аппа анга таягъы бла тие тие айтыучуду. Билдиргич китабын да ол алай тас этген эди.

Энди уа, къар хапуланы тутама деп, аппаны сейирлик таурухун билмей къалыргъа башлагъанды. Бир бирге ушамагъан уллу, айбат хапула, хауада бир бирлерин къууа, кёкню бла жерни арасын толтурадыла.

– Аппа, Январь бла Декабрь быллай бир къарны къайдан табадыла?

– Кёкден! Кёкде аланы къар уялары барды. Январь да, Декабрь да суудан къар этерге бек устадыла. Сени атанг не зат этиучю эди?

– Сурат! Биле болмазса, ол художникди!

– Ма Январь бла Декабрь да художникдиле. Къарачы, аланы хапулары къаллайладыла!

– Бу жулдуз... Бу жанкъоз... Бу уа...

– Топчукну къулагъы, – деди аппа, Топашканы маскечиги эсине тюшюп.

– Угъай, сени таягъынгы гулочу, – деди Топашка.

– Январь бла Декабрьни, къардан сора, жукълары болмагъан сунма.

– Нелери барды?

– Бузлары! Къар ынналары! Чаналары! Саржелери! Къызылбурун сууукълары! Дагъыда билемисе, къар неди?

– Не?

– Кюзлюк сабанланы тонлары! Жер, солуй, кюч алады. Жылны бирси жашларына берекет къурайды.

– Жылны бирси жашларын да айтчы, – деди Топашка, юйде чанасы эсине тюшюп, жилярыгъы келе.

Ала саламбаш юйню чардагъында жата эдиле. Къалыубала элде Жангы жылгъа тюберге хазырланадыла. Уллула, гитчеле, жаныуарла – бары. Кюлтекъуйрукъ тюлкю хастан къыйырына жумулгъанды. Бир жашчыкъ, къара парийни чанагъа жегип, чанагъа уа илляула жюклеп барады. Жашчыкъны бёркю да – къар, сырты да – къар. Эл къыйырында назы, нарат тереклени

ичинде къоянчыкъла бла эрленчикле, бир бирлерин къуууп, жылынчакъ ойнайдыла.

– Жылынчакъ оюн десенг а... Айт да тур билмегенинги.

– Билеме, – деди аппа, Топашканы чанагъа ит жегип баргъан жашчыкъгъа сукъланнганын кёре. Аны эсин башхагъа бёлюр ючюн, айтды: – Тынгылачы эрленчикни жырына:

Къабышабыз, къабышабыз,
Ойнауукъгъа табышабыз,
Табышабыз, чабышабыз,
Чабышабыз, къар сызабыз,
Къар сызабыз – жылынабыз,
Тюлкюню да биз озабыз!
Бёрюден да баз болабыз!..

Аппа эрленчикни жырын айтханда, Топашканы кесини да жылынчакъ ойнарыгъы келди.

Баргъаны боллукъду.

НЮРЛЮЧЮКЛӨ

КЪЫШ КЮНЮ

Шахарым бёленгенди –
Къыш келди, тонун кийип.
Агъарта, жасай билгенди,
Хар неге къолу тийип.

Сен да, жылыракъ кийин да,
Кёр ариулугъун жерни.
Жасанып, сюерча ким да,
Къыш жерге къууат берди.

Къыш кюню да къууанады,
Сабийчиклеге къарап.
Чыпчыкъчыкъ да жубанады,
Бюртюкчюк излей къарда.

Таурухдача, кёз алдайды,
Жылтырап дуня саулай.
Жюрегим а не сакълайды,
Бир сезим нёгер сайлай...

КЪУШДЖЕТЕРЛАНЫ
Айшат

Чочайланы Даяна

Сараккуланы Асият

НАЗЫ ТЕРЕКЧИК

Назы терекчик чегетде
Ёсгенди желге жубанчха.
Ол бюгюн а къар тауладан
Келгенди бизге къууанчха.

Тюрлю-тюрлю иллячукъла
Тагъа, жасагъанбыз аны.
Жана-жылтырай жулдузу,
Къарайды бизге къууана.

Назы терек, энди къырау
Къакъгъан кибик, жылтырауукъ.
Аппа саугъала юлеше,
Ойнайбыз, тепсейбиз зауукъ.

ЁЛМЕЗЛАНЫ Мурадин

Цикъанланы Алихан

Моттайланы Алихан

ТЮРЛЮЧЮКЛЕ

ТЕРЕКГЕ КЪЫШХЫ ЖЫР

Къар акъ этген терек, жукъла,
Мен да жукълайым, жатайым.
Жарсыма, эс бурма жукъгъа,
Санга бешик жыр айтайым.

Кюндюз, ингирде къар жауду,
Агъардынг, ырахат турдунг,
Терегим, сени къар жапды,
Сора жел жетди да, урду.

Терегим, ариу терегим,
Чыммакъ болду тегерегинг!
Желге да бой бермединг сен,
Энди уа жукълайыкъ эсен.

Дерслерими барын этдим,
Терезеден сени кере,
Тышына ойнаргъа кетдим,
Чыкъдым санга салам бере.

КЪУЛИЙЛАНЫ КЪ.

Чочайланы София

Негерланы Милана

Сараккуланы Муса

А. С. ПУШКИН

СОЛТАН ХАННЫ ЖОМАГЪЫ

(Баргъаны)

Хан улу да тенгизге
Жууукълашханлай, тюзде
Ынчхагъанча бир адам,
Бир таууш чыкъды андан.
«Тенгизни бир къайгъысы
Барды», – дейди. Къараса –
Толкъунла арасында
Бир къанкъаз амалсыздан
Таралады, кычыра,
Башында уа – къыртчыгъа.
Акъ къанкъаз адыргыдан,
Дыгалас этип, мындан
Ычхыналмай, амалсыз
Тыпырдайды, аяусуз
Чачдырып, булгъап сууну.
Къыртчыгъа уа асыулу
Бошлады тырнакъларын,
Башлады тырнап, къабып...
Къан жугъу къама бурнун
Жангыдан анга буруп,
Уругъа тебингенлей –
Жояргъа тюбюндегин –
Жаш садакъ огъун ийди,
Окъ да бойнундан тийди!
Огъурсуз къыртчыгъаны
Тегюлдю суугъа къаны.
Акъ къанкъаз да, кючсюне,
Атылгъанды юсюне.
Жаралыкъыртчыгъаны
Таралып кычыргъаны
Къанатлыча да туююл.
Акъ къанкъаз муну, туююп,
Тебинип, уруп, къабып,
Къанаты бла къагъып,
Батдырады тенгизге.
Сора, кыйналып жюзе:
«Хан улу! – деп ийлешди,
Бир адамча селешди, –
Сен, ахшы жаш, Хан улу,

Болушдунг манга уллу,
Унутмазма ёмюрде –
Къутхаргъанса ёлюмден.
Хайырсыз къанкъаз ючюн
Ач къалдым деп сау юч кюн,
Не, садакъ огъум, учуп,
Тас болду деп, сен ачыу
Этме аз да, къаш тюйюп,
Ол бары да тас тюйюл.
Бек сау бол, жигит бала,
Къайтыры – иги бла.
Къутхарып сен къанкъазны –
Къалдырдынг жанын къызны,
Къыртчыгъа тюйюл ол сен
Ёлтюрген – обурд, билсенг.
Табылырма хар къайда,
Энди ызынга къайта
Бар, жарсыма бир жукъгъа,
Жат да, ырахат жукъла».

Кёчюрген *БЕГИЙ* улу *Абдуллах*

ЁПМЕЗЛАНЫ Мурадин

ОНСЕГИЗИНЧИ ИНГИР

ХАЛЫ ТОП

Узакъ эллени биринде бир ынна жашагъанды. Ол алай къызгъанч эди, алай да, гаккыдан жюн къырккыргъа да угъай дерик туююл эди.

Бир кюн, урчукъ да ийире, эки ийнегин отларгъа къыстап баргъанлай, жол юсюнде бир уллу халы топ кёргенди. Ол, къууанып, аны алыргъа ийилгенлей, топ тёнгереп башлагъанды. Къызгъанч ынна халы топну тюшюрген ким эсе да, аны сагъышын этмей, урчугъун да жол жанында къоюп, топну ызындан къуууп тебирегенди.

Энди аны эки къолу да бош эди.

Халы топ къачып, ынна къуууп, кёп баргъандыла, алай халы топ кесин тутдурмагъанды.

Ынна жол жанында къалгъан урчугъун, отларгъа сюрюп баргъан эки ийнегин да унутханды. Энди аны акъылы жаланда халы топда эди. Ол тутама дегенлей, халы топ алгъа секире да, къатын къурлай къала, алай баргъандыла.

Къызгъанч ынна къуууп, халы топ къачып, жети ёзенни ётгендиле, жети тау да аугъандыла. Ол жер этегине барыргъа да угъай дерик туююл эди, жаланда халы къыйырындан бир туталгъа эди ансы.

Ынна ахырында халы топну къыйырындан тутханды. Ол, чапханын бузмай, халыны бармакъларына чулгъап башлагъанды. Аны халы тобу уллу бола баргъанлыкъгъа, тёнгереп баргъан топдан жукъ къорамай эди.

Ынна кьолуна уллу топ матагъанды да, кыйырын юзюп, топну кьоюнуна кысханды.

Къызгъанч къатын энди ол халыдан кеп зат эшерикди. Эшерикди да, артыгъын базарда сатарыкъды.

Ол асыры кьууангандан, арыгъанын да сезмей эди.

Кьуугъан тобу, кызыудан-кызыу тенгерей, кезден тас болгъанды.

Алайлай къызгъанч къатынны халы тобу секирип жерге тюшгенди да, къачып тебирегенди. Халы топ къачып, къызгъанч ынна кьуууп, кеп баргъандыла. Ол биягъы халы кыйырын сермеп тутханды да, матау этип башлагъанды.

Къызгъанч ынна тогъуз кере матау этип, тогъуз кере да кьолундан ычындыргъанды.

Ол кюн къызгъанч ыннаны кеп жерде кергендиле.

Юсю-башы тозурап, асыры арыгъандан амалсыз болса да, топну ызындан а къалмагъанды.

Аппа ыннаны излей барып, жол жанында аны урчугъун тапханды. Кеси уа жокъ. Не этерик эди къарт, ийнеклерин да сюрюп, юйге мудах къайтханды.

Къызгъанч къатын а, халы топну ызындан бюгюн да чапханлай айланады.

Сиз жол юсюнде халы топ тапсагъыз, аны иесине берирге унутмагъыз. Унутсагъыз а, сизге боллугъу да алайды.

СОСУРУКЪ БЛА ЭМЕГЕН

Сосурукъ бурун Къарт Журт элге барады. Анда, элге жууукъ жерде орналып, бир эмеген мал, адам да ашайды деп эшитеди.

– Мен ол эмегенни кёрюрге керекме! – деп тохтайды Сосурукъ.

Излей барып, аны Хурла кёлде табады. Муну кёргенлей, Сосурукъ:

– Эй, сен кимме дейсе? Сени атынг да неди? – деп сорады.

– Мени атым Чолакъ Чомурду, – деди эмеген – Сени атынг а неди?

– Мени атым жокъду. Мен сени излеп келгенме, кючюнгю кёрюрге, – дейди Сосурукъ.

– Мен Сосурукъ деп бир адамны юсюнден эшитгенме. Адам улунда андан кючлю жокъду деп. Сен аны таниймыса? – деп сорады эмеген.

– Танийма, бек да танийма.

– Аны оюнлары къаллайдыла?

– Сосурукъны бир оюну былайды: ма бу таудан сенича бир уллу эмеген ташны тёнгеретсе, къаяны тюбюнде сакълап туруп, ол ташны башы бла уруп, чартлатып, ызына чыгъарады.

– Мен да этейим алай, аны неси барды?! – дейди эмеген.

Сосурукъ, тикге, чыгып, башында бир къаяны къобарады. Чолакъ Чомур да тюбюнде сакълайды. Сосурукъ ол мазаллы къая ташны тёнгеретеди. Эмеген ташны, башы бла уруп, ызына чыгъарады. Ташны ууалгъанларындан Сосурукъ кесин кючден сакълайды.

– Сосурукъну дагыда бир оюнун айтайым, – дейди Сосурукъ.

– Айт, айт, ол этгенни мен да эталлыкъма! – деп махтанады эмеген.

– Сосурукъ, тогъуз къала жюкню темирин отда къыздырып, ауузун ачып, аланы ары атдырады.

– Сосурукъ алаймы этеди? Ол а бош затды! Аны мен да этейим!

Тогъуз къала жюкню темирин отда къыздырып, ауузун ачып, ичине жутады, алай а Чолакъ Чомургъа не аз да хата болмай къалады.

Эмегенни былай бла ёлтюралмазлыгъын ангылап, Сосурукъ сагъыш этеди.

– Сосурукъну ючючю оюну да барды, сен аны эталмазса, – дейди ол.

– Айтчы, мен аны да этмей къоймам, – дейди Чолакъ Чомур.

– Сосурукъ къыш чилледе Хурла кёлге киреди да, иги бузлагъынчы, андан чыкъмай турады. Артда уа бузну ууатып чыгъады.

– Ахшы, аны да кёрейим – деп, эмеген Хурла кёлге киреди.

Сосурукъ, эки къышны сууугъун тилеп, Хурла кёлню бузлатады. Эмеген кёлде жети кюн бла жети кече турады.

– Чолакъ Чомур, чыкъ энди! – дейди Сосурукъ.

Эмеген, бузну ууатып, башына чыгып тебирейди.

– Эй, сабыр бол, Сосурукъ алай этмей эди, мен жангылгъан этгенме. Сосурукъ, бузну кётюрюп, аны тюбюне таш агъач, бичен сала эди. Аланы келтир да, къуй кёлге! – дегенди Сосурукъ.

Эмеген, агъач, таш, бичен келтирип, бузну тюбюне салып, жангыдан кёлге киргенди. Тогъуз кюн бла тогъуз кечени дагыда бузну тюбюнде тургъанды. Он къышны сууугъун тилегенди Сосурукъ. Суу бузлап, эмеген чыкъмазча бегигенди. Сора Сосурукъ, келип:

– А, Чолакъ Чомур, заман болгъанды, тур! – дегенди.

Эмеген башы бла бузну урады. Буз къымылдамай къалады.

– Энтта ур! – дейди Сосурукъ.
Экинчи кере урады бузну эмеген.
Буз жарылады.

– Энтта ур! – дейди Сосурукъ.
Ючюнчю кере да урады бузну
эмеген.

Буз сынып, аны баш токъмагъы
чыгъады...

Кёп кюрешеди эмеген, алай а буз-
дан тёммеги чыкъмайды. Сора, алай-
дан чыгъарындан тюнжюлюп, айтады:

– Эй, сен хыйлачы, манга этерни
эдинг, сен Сосурукъса. Мен сени ха-
парынгы эшитген эдим, танымадым
ансы... Энди мени ёлтюрюргеми дейсе?

– Керти айтаса, сенича, халкъны
инжилтгеннге ёлюм керекди! – деп,
Сосурукъ, къылычын алып, эмегенни
сегиз башын кесгенди, тогъузунчу сё-
лешген башына къылыч не аз да или-
нирге унамагъанды.

Сора эмеген айтханды:

– Сени бичагъынг манга къарыу
эталлыкъ туююлдю. Мындан кёп
къыйнама. Бар да, дорбунумда къа-
ра кюбюрден мени къара къылычымы

алып кел. Андан башха мени боюнуму
бир жукъ да кесмез.

Сосурукъ барса, ол кюбюрню ал-
лына темир багъана салынып тура
эди. Къурукъ бла бир жанындан уза-
лып, Сосурукъ кюбюрню башын ача-
ды. Ол кюбюрню ачханлай, мазал-
лы къылыч чартлап чыгъып, темир
багъананы уруп-кесип, жерге тюшеди.

Къылычны алып барып, Сосурукъ
эмегенни башын кесерге тебирегенлей:

– Къашыкъ бла къанымдан бир
ич, ол санга къарыу берир, – дейди
эмеген. – Чегилеримден да белибау
этип къыс белинге. Алай этсенг, мени
къарыуум санга кёчер.

Сосурукъ эмегенни башын кесип,
къанын маскеге ичиреди. Маске олса-
гъатлай ёледи. Чегилеринден алып,
терекге чырмайды. Терек чеги чырмал-
гъан жерлеринден кесилип тюшеди.

– Э, сенде уа керти да къарыу бар
кёре эдим! – деп, Сосурукъ эмегенни
къылыч бла уруп хорлайды.

Сосурукъ алай бла кесини халкъын
эмегенден къутхаргъанды.

ЭЛБЕРЛЕ

Юй башда да бар эди,
Ныгышда да бар эди,
Ол кышда да бар эди,
Бу кышда да бар эди.

(Кыар.)

Жетди да, унун элей,
Тауну, тюзню агъартды.
От орнунда гюрюлдей,
Ожакъ юллесин тартды.

(Кыш.)

Сууукъ болса, семиреди,
Суусапха сууну сюеди.
Кюн тийсе, жияп турады,
Къыздырса – къачып барады.

(Быз.)

Окъалай жылтырай,
Сууукъдан къалтырай,
Учадыла, къонадыла
Ол акъ чибинчикле.
Тутсанг, эрип къаладыла
Окъа кибикичле.

(Кыар халу къыла.)

Агъачы жокъ, балтасы жокъ,
Аппа кепюр ишлейди.

(Сууукъ.)

Акъмыйыкъ, чыммакъ чачлы,
Акъ тонун да кийгенди,
Ёлкабызгъа къараргъа
Ол ашыгып келгенди.

(Кыар аппа.)

Жай ауур бола,
Къыш – женгил бола.

(Чана.)

Жети къарындаш:
Кетселе да – тизилип,
Келселе да – тизилип.

(Ыйыкъда кюнге.)

Къышыбыз жокъ, жайыбыз жокъ,
Биз кегергенлей турабыз,
Дуня бары саргъалса,
Биз тюрленмей къалабыз.

(Назы бла нарат.)

СЁЗБЕР

Бу ариу жасалган назы терекде илляулагъа суратчы не затланы салганды? Бу соруугъа жууапларыгъызны сёзберге тизгини бла жазыгъыз.

1											
2											
3							ч	у	къ		
4									ч	у	къ
5											
6							ч	у	къ		
7											
8											
9											
10											

Журналны 12-чи санында (2020) басмаланган сёзберни жауабы.

1. Кериуан.
2. Илипин.
3. Чолпан.
4. Илгик.
5. Балдыргъан.
6. Акъылбалыкъ.
7. Лаудан.
8. Ышыкъ.
9. Къаудан.

Сёзберни **БОТТАЛАНЫ Рита** хазырлагъанды.

Суратланы «Нюр» журналгъа Ахкубекланы Бэла ийгенди.

Ежемесячный
литературно-художественный
журнал для детей

«НЮР» («Свет») № 1–2021 г.

Выходит
с января 1982 года
На балкарском языке

Учредитель:
Государственное
казённое учреждение
Кабардино-Балкарской
Республики «КБР-Медиа»

И.о. главного редактора
З. Д. ПОГЕРОВА

Редколлегия:

Л. АХАЕВА
А. БЕГНОВ
М. БЕШПАНОВ
Т. БИТТИРОВА
Ж. ГУЗЕВ
А. МИШАЕВА
М. ОЛЬМЕЗОВ

Оформление
И. АККИЗОВОЙ

Компьютерный набор и вёрстка
А. МИЗНЕВОЙ

Журнал зарегистрирован
Управлением Федеральной
службы по надзору в сфере связи,
информационных технологий

и массовых коммуникаций по
Кабардино-Балкарской Республике
Пер. ПИ № ТУ07-00124 от
11.01.2018 г.

Сдано в набор 24.12.2020 г.
Подписано в печать 18.01.2021 г.
Выход в свет 28.01.2021 г.
Формат 60x90 1/8
Бумага мелованная
Гарнитура литературная
Уч.-изд. л. 2,7
Тираж 1064 экз.
Заказ № 64
Индекс 73908

Стоимость одного номера
по подписке через ФГУП
«Почта Россия» – 15,19 руб.;
за 6 месяцев – 91,14 руб.

Адрес редакции: 360017,
г. Нальчик, пр. Ленина, 5.
Тел.: 42-37-27; 42-14-19.
jurnalnur@mail.ru

Адрес издателя: 360017
г. Нальчик, пр. Ленина, 5.
ГКУ «КБР-Медиа».
Дом печати.

Отпечатано в ООО «Издатель-
ство «Южный регион», 357600,
Ставропольский край,
г. Ессентуки, ул. Никольская, 5а

Отпечатано в полном
соответствии с качеством
предоставленного электронного
оригинал-макета.